

Digter paa Højde med den lyriske Digter, der i sin Tid skrev om Harlekins Omvendelse. Derfor tror jeg ikke, at man vil naa at faa den frem her fra denne Talerstol, men jeg skal dog uden at ville gøre noget Forsøg paa at gøre Fyldest i den Retning, jeg lige har nævnt, gøre nogle Bemærkninger til Belysning af det ærede Medlems Stilling.

Det ærede Medlem siger med megen Forargelse, at det, vi vil, er, at det danske Samfund skal anvende sine Kræfter paa at holde en Kurs, som den udenlandske Spekulation har fremkaldt. Maa jeg for det første tillade mig at rette den Forespørgsel til det ærede Medlem Hr. Rode, om han ikke har været med til at udtale et ganske lignende Ønske tidligere? Har der ikke været Enighed om, at de Kurser, vi har ligget paa i dette Efteraar, har været fremkaldt af den udenlandske Spekulation? Og har det ærede Medlem ikke været med til noget saa forargeligt som at forlange, at Nationalbanken skulde holde det, der var indvundet, og gjort det under den udtrykkelige Forudsætning, at dér skulde ogsaa Valutakreditterne sættes ind? Og paa den anden Side: Hvad er det, det ærede Medlem tilraader? Han vil forbyde, at Valutakreditterne bruges til at stabilisere de Kurser, der kommer frem, han vil forbyde, at Kreditterne anvendes, før man kommer ned paa eller i Nærheden af 88½, det vil sige, at det ærede Medlem vil tillade Spekulationen at jobbe Kronen op i 97—98, lade den falde igen ned til 88—89, lade den gaa op igen til 97—98 o. s. v., uden at der fra Nationalbankens Side skal skrives ind eller kan skrives ind. Og hvem skal saa knuses i denne Kehraus? Det skal det danske Erhvervsliv, som det ærede Medlem taler om, som om han var omtrent den eneste Repræsentant for dette her i Tinget og den eneste, som i Øjeblikket forstaa, hvad der er Erhvervslivets sande Tarv.

Det ærede Medlem henviste nu til Forholdene i Norge og sagde, at selvfølgelig var det muligt at standse en Bevægelse opad i Kronens Kurs. Det ærede Medlem henviste til, at Norges Bank paa et meget tidligt Tidspunkt havde sat ind med Diskontoneedsættelse, og det ærede Medlem tilføjede — behændigt, som det ærede Medlem jo altid taler —, at Norge har jo vist det, Norges Bank og dets Finansminister har jo standset Opgangen. Ja, men dér tilsløres jo netop Forskellen paa de norske og de danske Forhold. Norges Bank nedsatte sin Diskonto fra 6½ til 6 pCt. den 8. Maj i Aar. Jeg skal bemærke, at Maksimumkurserne

paa Dollars noteredes i Marts 1924 i Norge med 7,41; denne Kurs holdt sig nogen Tid og derefter begyndte Nedgangen i Slutningen af 1924. I Februar 1925 i Aar var man paa 6,56, i April paa 6,21, i Maj, da Diskontoneedsættelsen kom, paa 5,97, i Juni paa 5,90, i Juli paa 5,58, i August paa 5,37, i September paa 4,85. Der fandt flere Diskontoneedsættelser Sted i dette Tidsrum. Derefter kommer Finansministerens Udtalelse om, at man maa endelig ikke tro, at Pari er fastslaaet som Maal; den kommer i Begyndelsen af September, maa jeg gaa ud fra, idet den Kommission, hvis Nedsættelse gav Anledning til Udtalelsen, er nedsat den 8. September. I Begyndelsen af September falder altsaa denne Udtalelse, og derefter svinger Kursen. Den var i September 4,85, i Oktober var den 4,87. Hvad viser nu dette? Det viser for det første, at hvis Forholdene ligger ens, kunde man ikke have paaregnet, at en Nedsættelse af Diskontoen her i Landet vilde have haft nogen Virkning i Løbet af de Par Maaneder, der var Tale om; thi Norge nedsatte som anført sin Diskonto allerede i Maj, og først i September vender Kursen, og den vender først, efter at man har sagt til Spekulationen: Tag jer i Agt, det er en Blindgade, I er inde i; I ved slet ikke, hvor I gaar hen. Og derom er der vel ingen Tvivl, at hvis Stats- eller Finansministeren her i Landet havde staaet op i August eller September og sagt: Ja, vi ved slet ikke, hvad vi vil, det er meget muligt, at vi skærer Kronen ned! — saa kunde man have standset, men saa var Standsningen kommet uafhængigt af en Diskontoneedsættelse, og naar den Diskontoneedsættelse, vi senere fik her i Landet, virkede med til at standse Bevægelsen, var det efter min Mening netop, fordi der paa det Tidspunkt begyndte at opstaa Tvivl om, hvad Maalet i Virkeligheden var.

Men hele denne Lære om Muligheden af at indvirke paa Kursen ved en Diskontoneedsættelse hviler paa den Forudsætning, at man ved denne kan paavirke enten de indenlandske eller de udenlandske Momenter. Er der nu noget Menneske, der tør staa op her, tør det ærede Medlem Hr. Rode staa op og sige, at en Diskontoneedsættelse paa 1 eller 1½ pCt. vilde betyde noget for den udenlandske Spekulation? Jeg har spurgt om det en Gang før, og det ærede Medlem har ikke turdet sige ja, men der er Tid endnu. Og dernæst: Hvorledes vilde en Diskontoneedsættelse virke paa det indenlandske Erhvervsliv? Ja, det er muligt, at en Løftelse af Kreditforholdene